

יְבֵהָ נֹזֶרֶת

ביטאון שבועי בהוצאת מוסדות דחסידי בעלזא - נוף הגליל, הר יונה

מוסדות
חסידי בעלזא
נוף הגליל

בנשיאות כ"ק מרן אדמורר שליט"א

פרשת נצבים תשפ"ב

יְכֹן פְּעֻמֵיךְ

יום אחד בשנה - חשוב שנה

בספרים הקדושים מבואר, כי אם אמנם על האדם לשוב בתשובה ולפשפש במעשיו זה עידן ועידנים לפני בוא יום הדין הגדול והנורא, יום ראש השנה, בכל זאת, גם אם האדם לא השכיל להתעורר ולתקן דרכיו עד ערב ראש השנה, מכל מקום עדיין לא אפסה תקוותו ואל לו לומר נואש לנפשו, אלא ימחר לחשב חשבונו של עולם בזה היום, ויהיה לבו סמוך ובטוח שהש"ת יקבל ברחמים וברצון את תשובתו.

כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א אמר בענין זה (ס"ג פרשת נצבים תשנ"ד), על משקל דבריו הידועים של כ"ק מרן מהר"ש ז"ע על כך שגם בתפלת מנחה האחרונה של השנה, בערב ראש השנה סמוך לחשיכה, אנו מתפללים ואומרים: "ברך עלינו ה' אלוקינו את השנה הזאת... וברך שנתנו כשנים הטובות לברכה" - למרות שאנו כבר ניצבים ועומדים בפתחה של השנה החדשה, ורק רגעים ספורים עדיין נותרו מהשנה הזאת, ובכל זאת אנו עדיין אומרים כן, מאחר ו'ישועת ה' כחרף עין' (פסיקתא זוטרתא, אסתר פ"ד סי' יז) וגם בשעה מועטת זו יכול הקב"ה להושיענו.

הוסיף על כך כ"ק מרן שליט"א, כי אם בישועה בגשמיות הדברים אמורים, על אחת כמה וכמה בעניינים רוחניים, שאפילו כאשר כבר עומדים ממש בסוף השנה, אף על פי כן עדיין יכולים לתקן ולהועיל בשעה קלה זו, וכפי שאיתא בזוהר הק' (ח"א קט, א): "זכאין אינון מאריהון דתשובה, דהא בשעתא חדא, ביזמא חדא, ברגעא חדא, קריבין לגביה קב"ה", וכן איתא בגמרא (קידושין מט, ב), שבהרהור תשובה בלבד נהפך האדם מרשע לצדיק.

הרה"ק בעל "חידושי הרי"ם" מגור ז"ע אמר פעם לאחד מחסידיו בערב ראש השנה עת נטו צללי ערב, רגעים אחדים טרם שקעה החמה, כהאי לישנא: "ברגעים אלו עדיין אפשר לתקן את כל השנה על ידי תשובה אמיתית מעומק הלב!" (שיח שרפי קודש" ח"א עמ' קפא; הובאו ב'מועדי קדש').

והמשיך הרה"ק מגור ואמר: "והיה אם נשכיל עתה לשוב בתשובה, ייחשב הדבר כאילו עסוקים היינו כל היום בתשובה, שהרי 'מקצת היום - ככולו' (פסחים ד, א).

ומעתה, אם ייחשב לנו ששבנו בתשובה ביום זה, נמצא כביכול היינו שרויים כל השנה בהרהורי תשובה, כיון ש'יום אחד בשנה חשוב שנה' (ר"ה י, ב)."

יְכֵה וְתִמָּה תּוֹרָה תְּמִימָה

הַנִּסְתָּרִת לַה' אֱלֹקֵינוּ וְהַנִּגְלָת לָנוּ וְלִבְנֵינוּ עַד עוֹלָם לְעֲשׂוֹת אֶת כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת (נצבים כט, כה)

מעשיות צריכים לקיים בנגלה כדי לחנך את הדורות הבאים בעשייתן, בבחינת 'הנגלות לנו ולבנינו' (שם). ובכך פירש מרן מהר"ד ז"ע את דברי המדרש (שמות רבה א, ז): "ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב - כל אלה מכוחו של יעקב שסיגל מצוות ומעשים טובים וזכה להעמיד שנים עשר שבטים". שעל ידי 'סיגל מצוות ומעשים טובים' - באופן גלוי - 'זכה להעמיד י"ב שבטים' בדרך התורה והמצוות.

הנוכחים אצל השולחן הטהור הרגישו, כי יתכן וכ"ק מרן ז"ע אמר דברי תורה אלו לכבוד הילדים. (ספר 'טובות זכרונות' חלק ג.)

פעם הגיעו לשולחנו הטהור של כ"ק מרן מהר"א מבעלזא ז"ע, קבוצה של ילדים יחד עם המדריך שלהם, וכ"ק מרן ז"ע קירבם ואף נתן להם רשות מיוחדת לעמוד על הספסל כדי לחזות בזיו פניו הקדושות, אף שבדרך כלל לא היתה דעתו נוחה שיעמדו על הספסלים.

כ"ק מרן ז"ע אמר את דברי תורה הידועים של אביו כ"ק מרן מהר"ד ז"ע, בהקדם דברי האר"י הקדוש ז"ע (ליקוטי תורה פר' נצבים), על הפסוק "הנסתרות לה' אלקינו, והנגלות לנו ולבנינו עד עולם", שאהבה ויראה צריכים להיות בהסתר בין האדם לקונו, בבחינת 'הנסתרות לה' אלקינו, ואולם, מצוות

נוֹפֶת צוּר

פֶּן יֵשׁ בְּכֶם שׂוֹרֵשׁ פְּרָה רֹאשׁ וְלַעֲנָה... וְהַתְּבַרְךְ בְּלִבְבוֹ לֵאמֹר שְׁלוֹם יִהְיֶה לִי (נצבים כט, יז - כ)

ראוי לכל מבקש ה' לשקוד ולעיין בדברות קדשו של ה' "תפארת שלמה" (עי' בהרחבה בפרשתנו ד"ה פ):

הגיב רבי שמעון זאב וענה כסיל כאיוולתו במשל קולע לאדם שעמד בפני משפט קשה ומר, אזי אם יקח האדם עורך-דין פשוט אזי צריך אותו עורך-דין להתאמץ רבות כדי להוכיח את חפותו של הבעל דין ולהאריך בדברים כדרבנות בפני השופט עד שיצא כאור דינו. מה שאין כן כאשר מתייצב בפני השופט עורך-דין מומלח ומומחה הנמצא זה מכבר בקשרי ידידות איתנים עם השופט, או אז לא צריך עורך-דין להאריך בדברים כלל, ודי בכך שהוא מרמז וקורץ בעיניו לפני השופט והלה ממחר לחרוץ את דינו לזכות ולחסד.

הפטיר ר' שמעון זאב ואמר לו: "ה'בעלזער רב' הוא עורך הדין הטוב ביותר שנמצא בהאי עלמא, והוא זה שיכול להמליץ טוב על בני ישראל בפני שופט כל הארץ בצורה הנאותה ביותר, ודי ברמיזה קלה מצידו שהקב"ה יוציא בגינה כאור דינו ויזכנו בדיו, ויגזור עלינו שנה טובה וברוכה...".

וזהו הכוונה: "פֶּן יֵשׁ בְּכֶם שׂוֹרֵשׁ פְּרָה רֹאשׁ וְלַעֲנָה" - שחושב בלבו שהוא בעצמו ראש, ואינו צריך למנהיג אשר ילמדוהו לעבוד הש"ת כראוי, ו"התבאר בלבבו לאמור שלום יהיה לי" - שאוכל לעבוד הש"ת בלי הצדיק". (ועל זה אמר הכתוב "והבדילו ד' לרעה" - מכיון שהוא מפריד את עצמו מהצדיק הזה, זה עונשו שיבדילו ד' לרעה "מכל שבטי ישראל" יהיה הוא מובדל ואינו רואה בסובתו)."

הצדיק מעלה תפלתו למעלה, כי הקב"ה מתאוה לתפלתו של צדיקים... וכמשל בן כפר שרוצה לבוא אל המלך ולבקש מלפניו על אודותיו ועניניו, אבל אי אפשר לו בעצמו לדבר אל המלך כי כבד לשון הוא לדבר עם המלך. לכן העצה בזה לבוא אל שר אחד משרי המלך המביין בלשון בן כפר הנ"ל, וגם כן יכול לדבר עם המלך כראוי ועל ידי זה נודע למלך עסק הבן כפר כראוי ומושיע לו מצעקתו. כן הוא זה הדבר כביכול המלך זה ממ"ה הקב"ה אשר מלוא כל הארץ כבודו, וטוב לכל אחד לדבק בעצמו אל צדיק אחד, ועל ידו יפיק המלך, מלכו של עולם, רצונו".

ובענין זה מסופר ב"מועדי קדש" על הרה"ג רבי שמעון זאב עהרנרייך ז"ל (בנו של הגה"צ רבי שלמה זלמן זצ"ל אבד"ק שאמלוויא), שהשתדל בכל מאודו לשהות בצל קדשו של כ"ק מרן מהר"א ז"ע מדי שנה בראש השנה. פעם אחת פגש בו אדם אחד ממכריו בערב ראש השנה ושאלו להיכן פניו מועדות. משהשיב כי הוא הולך אל חצרו של מרן ז"ע לשהות שם בראש השנה, התחיל אותו אדם לדבר על לבו שיסוב על עקבותיו, באמרו: "מדוע אתה הולך לשם? הלא אינני יודע כלל אם אפשר לשמוע כראוי את קול התקיעות של הרבי מבעלזא, מה גם שהתפללות בבית מדרשו נערכות במהירות ובחפזון, ומה טעם יש לך

